

Predmet: „Ovčara“ - optuženi Petar Ćirić

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K.Po2 br. 14/11

Objavljivanje presude: 01.07.2013.

Izveštaj: Marina Kljaić, posmatrač FHP-a

Sudsko veće Višeg suda u Beogradu, Odeljenja za ratne zločine, kojim je predsedavao sudija Rastko Popović, osudilo je Petra Ćirića zbog krivičnog dela ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 144. KZJ, u saizvršilaštvu u vezi sa članom 22. KZJ i osudilo ga na kaznu zatvora u trajanju od 15 godina. Obzirom da se Petar Ćirić nalazi na izdržavanju kazne zatvora u trajanju od 10 godina koju mu je izrekao Okružni sud u Novom Sadu, izrečena mu je jedinstvena kazna zatvora u trajanju od 20 godina.

Obrazlažući izrečenu presudu, predsednik Veća naveo je da je sud, nakon analize svih izvedenih dokaza, našao da je optuženi izvršio krivično delo za koje se tereti. Sud je utvrdio da je optuženi Petar Ćirić, kao pripadnik TO Vukovar koja je bila u sastavu tadašnje JNA, zajedno sa pripadnicima iste jedinice Miroljubom Vujovićem, Stankom Vujanovićem, Miroslavom Đankovićem, Milanom Bulićem, Jovicom Perićem, Milanom Vojnovićem, Goranom Mugošom i Damirom Sireta, te pripadnicima dobrovoljačke jedinice „Leva supoderica“ Milanom Lančuzaninom, Predragom Milojevićem, Predragom Dragovićem, Ivanom Atanasijevićem, Đorđem Šošićem, Nadom Kalabom i dobrovoljcem Sašom Radakom, protiv kojih je postupak pravosnažno okončan, u vremenu od popodnevnih časova dana 21.11. do ranih jutarnjih časova istog dana 1991. godine, na poljoprivrednom dobru Ovčara u Vukovaru, u tadašnjoj Republici Hrvatskoj, u formiranom špaliru udarao rukama i nogama po raznim delovima tela ratne zarobljenike koji su se prethodno predali pripadnicima JNA, a koji su bili primorani da prolaze kroz špalir prilikom ulaska u hangar, i tako ih telesno povređivao. Kada su ratni zarobljenici bili popisani i u više navrata traktorom odvoženi iz hangara na Grabovo, na oko jedan kilometar od Ovčare, optuženi je u formiranom streljačkom vodu, iz vatrenog oružja pucao na ratne zarobljenike i na taj način učestvovao u njihovom streljanju, kojom prilikom je lišeno života 200 lica od kojih su 193 identifikovana.

Tokom postupka nisu bile sporne činjenice o vremenu, mestu i načinu izvršenja krivičnog dela. Takođe nije bilo sporno da je u to vreme postojao oružani sukob, kao i da su oštećeni bili ratni zarobljenici, koji su se pre odvoženja na Ovčaru predali pripadnicima tadašnje JNA i položili oružje. Nije bila sporna ni činjenica da je optuženi Petar Ćirić bio pripadnik TO Vukovar. Ove činjenice sud nije posebno utvrđivao, jer su među strankama bile nesporne, ali i utvrđene tokom pravosnažno okončanih postupaka koji su ranije vođeni za isto krivično delo. Sporno je bilo učešće optuženog u telesnom povređivanju ratnih zarobljenika i učestvovanju u njihovom streljanju. Odbranu optuženog, da nije bio na Ovčari u vreme događaja sud nije prihvatio, već je poklonio veru iskazima svedoka saradnika Spasoja Petkovića i Bože Latinovića. Oni su veoma detaljno i slikovito opisali događaje na Ovčari i Grabovu, svoje učešće u tim događajima, kao i učešće optuženog Petra Ćirića. Ovi svedoci su i prilikom suočenja sa optuženim bili sigurni, uverljivi i dosledni u svojim iskazima. Tokom postupka, sud nije našao dovoljno dokaza da je optuženi Petar Ćirić, nakon povratka sa Grabova, ispred hangara na Ovčari učestvovao u streljanju poslednje grupe od desetak ratnih zarobljenika, kako mu je optužnicom stavljeno na teret, pa je to izostavljeno iz izreke presude.

Prilikom odlučivanja o kazni, sud je cenio sve otežavajuće i olakšavajuće okolnosti na strani optuženog, pa je ocenio da će se izrečenom kaznom ostvariti svrha kažnjavanja.

Fond za humanitarno pravo